

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-200/21 - 1

Zaak C-200/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

31 maart 2021

Verwijzende rechter:

Tribunal București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 februari 2021

Verzoekende partijen:

TU

SU

Verwerende partijen:

BRD Groupe Société Générale SA

Next Capital Solutions Limited

Verzoek om een prejudiciële beslissing

[OMISSIS] Tribunal București (rechter in tweede aanleg Boekarest, Roemenië),
Zesde kamer [OMISSIS]

[OMISSIS] beschikking van 25 februari 2021

Verzoekende partijen: TU en SU [OMISSIS]

Verwerende partijen: NEXT CAPITAL SOLUTIONS LIMITED,
vertegenwoordigd door SC EOS KSI ROMANIA SRL, gevestigd te Boekarest
[OMISSIS] (Roemenië), en BRD GROUPE SOCIÉTÉ GÉNÉRALE S.A.,
eveneens gevestigd te Boekarest [OMISSIS]

In de zaak die is ingeleid door verzoekers TU en SU tegen verweersters Next Capital Solutions Limited, vertegenwoordigd door SC EOS KSI România SRL, en tegen BRD Groupe Société Générale S.A., betreffende het verzet tegen een gedwongen tenuitvoerlegging, naar aanleiding van het hoger beroep van verzoekers tegen het civiele vonnis [OMISSIS] van de Judecătorie a Sectorului 1 (rechter in eerste aanleg Boekarest, Roemenië) van 3 juli 2020, heeft de Tribunal București, ter terechtzitting van 25 februari 2021 gewezen het hiernavolgende

VONNIS

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Verzet richtlijn 93/13 zich tegen een bepaling van nationaal recht zoals die welke voortvloeit uit artikel 712 en volgende van hoofdstuk VI van het Roemeense wetboek van burgerlijke rechtsvordering, waarbij een termijn van 15 dagen wordt bepaald waarbinnen een debiteur in verzet tegen een gedwongen tenuitvoerlegging kan aanvoeren dat een beding in de executoriale titel oneerlijk is, terwijl een beroep tot vaststelling van het bestaan van oneerlijke bedingen in de executoriale titel niet aan enige termijn is onderworpen en daarbij om opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging van de titel kan worden verzocht, overeenkomstig artikel 638, lid 2, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering?”

Motivering:

I. Feiten:

- 1 Op 18 oktober 2007 hebben BRD – Groupe Société Générale S.A. als crediteur en TU als debiteur kredietovereenkomst [OMISSIS] gesloten. In juni 2009 heeft verweerster BRD S.A. de schuldvordering uit de overeenkomst met verzoeker per overeenkomst overgedragen aan IFN Next Capital Finance S.A. In augustus 2009 heeft IFN Next Capital Finance S.A. deze schuldvordering overgedragen aan verweerster Next Capital Solutions Limited.
- 2 Met het oog op de tenuitvoerlegging van de executoriale titel, die werd gevormd door kredietovereenkomst [OMISSIS], heeft verweerster Next Capital Solutions Limited zich via haar vermogensbeheerder S.C. EOS K.S.I. România S.R.L. op 23 februari 2015 gewend tot gerechtsdeurwaarderskantoor [OMISSIS], dat de procedure van gedwongen tenuitvoerlegging [OMISSIS] heeft ingeleid overeenkomstig de beschikking van 23 februari 2015. [OR. 2]
- 3 Op 24 februari 2015 heeft de gerechtsdeurwaarder een betalingsbevel met pandrecht op roerend beslag uitgevaardigd, waarbij de debiteur werd gelast om binnen een dag na ontvangst of achterlating van het bevel op zijn woonadres te voldoen aan de executoriale titel, die werd gevormd door kredietovereenkomst [OMISSIS] met BRD, door aan de crediteur-cessionaris de volgende bedragen te

betalen: de restschuld ten belope van 39 176,36 RON en tenuitvoerleggingskosten ten belope van 5 357,08 RON. Op diezelfde datum heeft de gerechtsdeurwaarder bij brief eveneens beslag gelegd op de aanwezige en toekomstige financiële middelen in Roemeense lei en in andere valuta op rekeningen die TU bij verschillende banken had. Ook de debiteur is van de beslaglegging op de hoogte gesteld.

- 4 De akten in het kader van de tenuitvoerlegging (beschikking houdende inleiding van de tenuitvoerleggingsprocedure van 24 februari 2015, betalingsbevel van 24 februari 2015, beschikking houdende vaststelling van de executiekosten, beschikking houdende toestemming van de gedwongen tenuitvoerlegging, executoriale titel, mededeling van de beslaglegging van 24 februari 2015 en de beslagleggingsbrief) zijn op 2 maart 2015 aan de debiteur meegedeeld.
- 5 Voorts is de gerechtsdeurwaarder bij beslagleggingsbrief van 6 maart 2015 overgegaan tot derdenbeslag op een derde van de maandelijkse inkomsten van de debiteur, aan hem verschuldigd door derde-beslagene Total Prest 2000 S.R.L. Daarvan is op die dag kennisgegeven aan de debiteur op hetzelfde woonadres, door de betreffende mededeling op 13 maart 2015 te deponeren in diens brievenbus.
- 6 Op 17 maart 2015 heeft de debiteur bij de gerechtsdeurwaarder een verzoek laten registreren waarbij hij liet weten dat hij voornemens was om de resterende schuld die EOS K.S.I. România had berekend, te betwisten. Op 5 augustus 2015 heeft betrokkene als debiteur in een tenuitvoerleggingsprocedure [OMISSIS] verzocht om goedkeuring van een betalingsregeling met een looptijd van zes maanden vanaf september, met een maandbedrag van 500 RON.
- 7 Op 6 december 2018 heeft de gerechtsdeurwaarder een betalingsbevel met onroerend beslag uitgevaardigd, waarbij de debiteur werd gelast om binnen 15 dagen na ontvangst of achterlating van het bevel op zijn woonadres te voldoen aan de executoriale titel, door aan de crediteur de volgende bedragen te betalen: de restschuld ten belope van 40 849,67 RON, over welke vordering rente verschuldigd is totdat de debiteur hem in zijn geheel heeft voldaan, en tenuitvoerleggingskosten ten belope van 5 437,38 RON. Indien deze bedragen niet werden voldaan, zou worden overgegaan tot gedwongen executie van het deel van het onroerende goed te Boekarest, [OMISSIS], dat in eigendom van de debiteur was.
- 8 De debiteur heeft verzet aangetekend tegen de tenuitvoerlegging, waarbij hij zich beriep op verjaring van het recht om gedwongen tenuitvoerlegging te vorderen. Het verzet is ingeschreven bij de Judecătorie a Sectorului 1 [OMISSIS] en afgedaan bij civiel vonnis nr. 2090/2019, dat definitief is geworden nadat het hoger beroep is verworpen. In de betreffende zaak is definitief geoordeeld dat het bewuste verzet (waarbij is aangevoerd dat het recht om gedwongen tenuitvoerlegging te vorderen was verjaard) tardief was.

- 9 Op 17 februari 2020 heeft de debiteur verzet tegen de tenuitvoerlegging ingediend bij de Judecătorie a Sectorului 1 [OMISSIS]. Hij verzocht de rechter om bij vonnis vast te stellen dat het beding inzake de inning van een commissie voor het opstellen van het dossier en het beding inzake de inning van een maandelijkse commissie voor kredietadministratie oneerlijk waren en om de akten van tenuitvoerlegging in de procedure [OMISSIS] op de rol van [de gerechtsdeurwaarder] nietig te verklaren, naar aanleiding van de vaststelling dat de betwiste bedingen oneerlijk waren. De debiteur stelt in de onderbouwing van zijn vordering dat de bedragen die op grond van deze bedingen op onrechtmatige wijze in beslag zijn genomen, gerestitueerd moeten worden.

II. Conclusies en betoog van partijen:

- 10 Verweersters Next Capital Solutions LTD en BRD Groupe Société Générale S.A. hebben bij wijze van exceptie aangevoerd dat het verzet tegen de tenuitvoerlegging tardief is ingediend. Zij voeren aan dat de termijn waarbinnen verzet kan worden aangetekend tegen de gedwongen tenuitvoerlegging, gelet op artikel 715, leden 1 en 2, wetboek burgerlijke rechtsvordering, al is ingegaan op 2 maart 2015, toen de **[OR. 3]** eerste tenuitvoerleggingsakten aan de debiteur zijn meegedeeld. Bovendien heeft de debiteur al op de datum van de eerste inhouding kennisgenomen van de gedwongen tenuitvoerlegging, zoals blijkt uit het ontvangstbewijs van registratie [OMISSIS] van 8 april 2015 en uit het betalingsverzoek en de betalingsverbintenis van 5 augustus 2015, de datum vanaf welke de termijn ging lopen om de verzetsgronden aan te voeren die bij de onderhavige dagvaarding zijn ingediend. Gelet op de datum waarop de eerste tenuitvoerleggingsakten zijn meegedeeld (2 maart 2015), de datum waarop de eerste inhouding is gedaan (8 april 2015) en de datum waarop het verzet tegen de tenuitvoerlegging is ingediend (28 december 2018), meer dan 3 jaar na kennisname, hebben verweersters verzocht om afwijzing van het verzet tegen de tenuitvoerlegging op grond dat het tardief is ingediend.
- 11 Volgens de debiteuren is het onderhavige verzet ingediend overeenkomstig de beschikking van het [Hof van Justitie van de Europese Unie] van november 2019, in zaak C-75/19.

III. Procedure tot dusver:

- 12 De rechter in eerste aanleg heeft de exceptie van tardiviteit aanvaard en het verzet tegen de tenuitvoerlegging op die grond verworpen overeenkomstig artikel 71[5], lid 1, punt 3, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering overeenkomstig de beschikking van het Hof van november 2019. Met betrekking tot die beschikking heeft de rechter geoordeeld dat deze de consument het recht geeft om het oneerlijke karakter van bepaalde bedingen aan te voeren maar niet om sine die een beroepsprocedure in te stellen. Dienaangaande heeft de rechter als volgt geoordeeld:

„Het Hof heeft in die zaak niets nieuws vastgesteld. Het werd immers unaniem aanvaard dat een consument zich in elke procedure steeds op oneerlijke bedingen kan beroepen.

Bovendien heeft [het Hof] in die zaak enkel geoordeeld dat de consument zich nog steeds kan beroepen op oneerlijke bedingen in verzet tegen tenuitvoerlegging, ondanks het feit dat hij na wet nr. 310/2018, waarbij het wetboek van burgerlijke rechtsvordering is gewijzigd, over een alternatieve beroepsmogelijkheid beschikt, namelijk die van gemeen recht, hetgeen in het nationale recht hoe dan ook niet ter discussie stond.

In de gehele argumentatie van [het Hof] dat tot zijn oordeel in de betreffende zaak heeft geleid, is rekening gehouden met de noodzaak om in de loop van de tenuitvoerlegging oneerlijke bedingen te kunnen aanvoeren in een verzetsprocedure, maar er is niet geoordeeld dat verzet tegen de tenuitvoerlegging als beroepsmiddel op ieder moment tegen een gedwongen tenuitvoerlegging kan worden ingezet.”

- 13 De Tribunal București dient thans uitspraak te doen inzake het hoger beroep dat verzoekers tegen het vonnis in eerste aanleg hebben ingesteld en dat strekt tot verwerping van de exceptie van tardiviteit en tot toewijzing van het beroep.

IV. In rechte

Bepalingen van Unierecht:

- 14 Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB 1993 L 95, blz. 29, bijzondere uitgave 15, vol. 2, blz. 273, hierna: „richtlijn 93/13/EEG”)

Nationaal recht:

- 15 Legea nr. 193 din 6 noiembrie 2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori (wet nr. 193 van 6 november 2000 betreffende oneerlijke bedingen in overeenkomsten tussen verkopers en consumenten, Monitorul Oficial al României (Roemeens staatsblad), deel I, nr. 560 van 10 november 2000), zoals laatstelijk gewijzigd in 2014 (hierna: „wet nr. 193/2000”), voorziet in de artikelen 1 en 6 ervan in een verbod voor verkopers om oneerlijke bedingen op te nemen in consumentenovereenkomsten en bepaalt dat dergelijke bedingen geen gevolgen hebben voor de consument. Artikel 14 van deze wet bepaalt dat consumenten die schade hebben geleden door overeenkomsten die in strijd met deze wet zijn gesloten, het recht hebben zich tot de rechterlijke instanties te wenden overeenkomstig de bepalingen van het burgerlijk wetboek en het wetboek van burgerlijke rechtsvordering. **[OR. 4]**
- 16 Artikel 712, lid 1, van Legea nr. 134 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură civilă (wet nr. 134 van 1 juli 2010 houdende het wetboek van burgerlijke

rechtsvordering), Monitorul Oficial al României, deel I, nr. 247/2015 (hierna: „wetboek van burgerlijke rechtsvordering”), verleent belanghebbenden of door tenuitvoerlegging gelaedeerde personen het recht om verzet aan te tekenen tegen de gedwongen tenuitvoerlegging, de beschikkingen van de gerechtsdeurwaarder en alle tenuitvoerleggingshandelingen. Lid 2 van dit artikel voorziet in de mogelijkheid om ook verzet aan te tekenen indien opheldering moet worden gegeven over de betekenis, de reikwijdte of de toepassing van een executoriale titel.

- 17 Artikel 713 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, betreffende de voorwaarden voor ontvankelijkheid van verzet tegen tenuitvoerlegging, bepaalt in lid 2 dat, wanneer de gedwongen tenuitvoerlegging plaatsvindt op grond van een andere executoriale titel dan een rechterlijk vonnis, de schuldenaar in zijn verzet slechts feitelijke of rechtsgronden kan aanvoeren die betrekking hebben op het materiële recht dat aan de executoriale titel ten grondslag ligt indien de wet voor de betreffende titel niet voorziet in een bijzondere procedure waarbij deze nietig kan worden verklaard. Krachtens lid 3 van dit artikel kan dezelfde partij niet opnieuw verzet aantekenen op gronden die op de datum van het eerste verzet al bestonden.
- 18 Artikel 715 van dit wetboek, dat de termijnen betreft, bepaalt in lid 1 dat verzet tegen executie kan worden ingesteld binnen een termijn van 15 dagen, te rekenen vanaf de dag waarop degene die in verzet gaat kennis heeft gekregen van de door hem betwiste tenuitvoerleggingshandeling. Voor de schuldenaar die de tenuitvoerlegging zelf betwist, wordt de termijn berekend vanaf de datum waarop hij de executoriale titel of het bevel heeft ontvangen, dan wel vanaf de datum waarop hij kennis heeft gekregen van de eerste tenuitvoerleggingshandeling. Lid 3 bepaalt dat verzet strekkende tot verduidelijking van de betekenis, de reikwijdte of de toepassing van de executoriale titel te allen tijde kan worden ingesteld binnen de verjaringstermijn van het recht om gedwongen tenuitvoerlegging te verkrijgen.
- 19 Artikel 720 van het genoemde wetboek, dat betrekking heeft op de gevolgen van de beslissing op het verzet, bepaalt in lid 1 dat de aangezochte rechter bij toewijzing van het verzet tegen de tenuitvoerlegging, gelet op het voorwerp ervan, in voorkomend geval de betwiste uitvoeringshandeling corrigeert of nietig verklaart, de tenuitvoerlegging zelf nietig verklaart of beëindigt, of de executoriale titel nietig verklaart of de betekenis ervan uitlegt.
- 20 Artikel 638, lid 2, bepaalt dat schorsing van de tenuitvoerlegging van bepaalde executoriale titels, waaronder kredietovereenkomsten, ook kan worden gevorderd in het kader van een beroep ten gronde strekkende tot nietigverklaring ervan en dat in dat geval dezelfde procedurele bepalingen van toepassing zijn als die welke van toepassing zijn op het verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging dat wordt gedaan in het kader van verzet daartegen, te weten artikel 719 van het wetboek.

V. Prejudiciële vraag

Verwijzingsbevoegdheid:

- 21 Artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Motivering van de prejudiciële vraag:

- 22 In de onderhavige zaak rijst de vraag hoe de richtlijn moet worden uitgelegd vanuit het oogpunt dat de consument het recht moet hebben om gedurende de gehele gedwongen tenuitvoerleggingsprocedure het oneerlijke karakter van contractuele bedingen aan te voeren in verzet tegen de tenuitvoerlegging, zelfs als hij daarvoor ook een gemeenrechtelijke vordering kan instellen en kan verzoeken, ook in een beroep ten gronde, om schorsing van de gedwongen tenuitvoerlegging. Deze vraag rijst in de eerste plaats, aangezien de executierechter bij hetzelfde vonnis ook kan oordelen over de geldigheid van de uitvoeringshandelingen en als enige kan oordelen over de gevolgen van de nietigheid van de executoriale titel voor de procedure van gedwongen tenuitvoerlegging. In de tweede plaats heeft het Hof bij zijn beschikking van 6 **[OR. 5]** november 2019, in zaak C-75/19, EU:C:2019:950, geoordeeld dat richtlijn 93/13/EEG aldus moet worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een regel van nationaal recht op grond waarvan een consument die een kredietovereenkomst met een kredietinstelling heeft gesloten en tegen wie die verkoper een procedure van gedwongen tenuitvoerlegging heeft ingeleid, zich na het verstrijken van een termijn van 15 dagen na mededeling van de eerste handelingen van die procedure niet meer kan beroepen op het bestaan van oneerlijke bedingen om verzet aan te tekenen tegen de procedure, terwijl voor een beroep van gemeen recht tot vaststelling van oneerlijke bedingen geen termijn geldt en de tenuitvoerlegging bij een dergelijke vordering niet kan worden opgeschort tot afronding van de behandeling. Aangezien het onderhavige geval vergelijkbaar is met dat in zaak C-75/19, maar verschilt op essentiële punten die het Hof heeft onderzocht, moet de richtlijn ook worden uitgelegd voor de situatie waarin bij het beroep van gemeen recht wel opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging kan worden gevorderd.
- 23 Is het antwoord op de prejudiciële vraag bevestigend, dan staat het aan de nationale rechter om binnen de grenzen van het legaliteitsbeginsel een uitlegging van de nationale regels inzake gedwongen tenuitvoerlegging te zoeken die de consument in het nationale rechtsstelsel in staat stelt tegen de tenuitvoerlegging in verzet te gaan op grond van het oneerlijke karakter van bepaalde contractuele bedingen, zelfs na het verstrijken van de termijn van 15 dagen die in artikel 715 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering is bepaald.
- 24 Indien de nationale rechter een dergelijke uitlegging niet kan vinden, moet de vraag worden beantwoord of, indien het Hof vaststelt dat de effectieve bescherming van de uit een richtlijn voortvloeiende rechten (in casu richtlijn 93/13) niet kan worden gewaarborgd door het nationale procesrecht, de uitlegging van het Hof de lidstaat verplicht om een procedurereguleerregel zoals artikel 715, die de

termijn regelt waarbinnen verzet kan worden ingesteld tegen de tenuitvoerlegging, buiten toepassing te laten.

WERKDOCUMENT